NY TID

·ORGAN·FOR·SOCIALISTISK·UNGDOMSFORBUND·I·DANMARK·

Nr. 13. | ABONNEMENT 35 ØRE KVARTALET | 1. Juli 1907. | ENKELTE NUMRE 5 ØRE | 3. Aarg.

Det er Jert Ideal!

Nu har jeg Fred med mit Folk!

Ærede Samfundsstøtter!

Ja, I maa undskylde, at vi bruger Ordet „Støtter" trods den Kendsgerning, at I aldrig har støttet Varefrembringelsen med en eneste Haandsrækning. Samfundstøtter vil kun sige, at I støtter den Ordning, at I vedblivende faar Lov til at leve i Lediggang, uden dog at give Afkald paa Livsgoderne. „Ærede" er I, fordi den største Skændselsgærning bliver „æreværdig" under den nuværende, æreløse Samfundsordning.

— Synes I ikke, Eders sidste Handlinger fortjener at omtales.

I har smidt Arbejderskerne paa Tændstikfabrikkerne paa Gaden, ud i yderligere Sult og Nød, fordi de har forlangt at faa udbetalt nogle faa af de 100,000 Kr., I aarlig fradrager af deres Penge.

I har berøvet Vognmandskuskene Brødet, fordi de ikke i tilstrækkelig Grad ønsker at varetage Eders Privatinteresser.

I vil udsulte Bygningssnedkerne, fordi de stiller Krav om ½ Time kortere Arbejdsdag. I har lavet Love, der gør det „ulovligt", at vi støtter hverandre. I udelukker dem, der alligevel yder de strejkende Kammerater Hjælp. Lock-out allevegne. I forbyder os at bruge de Varer, vi selv har frembragt. Eders Love siger, at det er Eders Ejendomme.

Sligt viser Eder i det rette Lys. I er ærlige — ærligere Snydere. — Det rører Jer ikke, at Tusinder af Menneskehænder gaar ledige, at andre Tusinder frembringer det, I forbruger, og atter andre kun benyttes til at nedsable de af vore Kammerater, der ikke er tilfredse med Forholdene i Eders „dejlige Fædreland".

Det rører Jer ikke, at Jorden henligger saa godt som uopdyrket, trods det ikke mangler paa Hænder, der gerne vil tage fat.

Statistiken viser nemlig, at Jorden kunde yde mindst 6 Gange saa meget, som Tilfældet er nu.

Og dog søger I at forsvare Eders Handlinger med, at der er for faa Næringsmidler til at alle kan leve. I siger, at Næringsmidlernes Forøgelse betinger Menneskemængdens Stigning.

Hvilket snildt Forsvar!

I beskytter denne Ordning. Med andre Ord — I beskytter ifølge Eders egne Teorier Drabet af de 5 Sjettedele af Menneskeheden. Og den ene Sjettedel, der faar Lov til at leve, lever i Virkeligheden ikke. Franskmændenes Ord er betegnende: Vi sulter langsomt ihjel. Og der er næppe en af os, som ikke mere eller mindre er forkrøblet. Det rører Jer ikke. I er jo ogsaa selv halvdøde, ødelagte af Lediggang.

— Der er Kamp mellem os og Jer, men I ønsker Fred — Fred til at fortsætte Udbytningen.

I gør Forsøg paa at skaffe Jer denne Fred ved at dræbe alle dem, der ytrer Misfornøjelse; men — da Misfornøjelsen stammer fra, at vi er saa faa om at frembringe Fornødenhederne til de mange, stiger Misfornøjelsen i samme Grad, som Myrderierne begaaes. Thi derved bliver vi jo endnu færre.

Vel kan I — saaledes som Billedet viser — skaffe Jer Fred ved at hænge os alle (og det er Konsekvensen af Eders Fremgangsmaade) men saa maatte I samtidig selv begynde at arbejde. Udbytterne kan jo umuligt leve uden Arbejderne. Og tror I saa egentlig ikke, I gjorde bedst i at gaa ind i vore Rækker straks, deltage i Produktionen og nøjes med den Del af Udbyttet, som hver især kunde faa, naar Varerne fordeles ligeligt?

I vilde vist staa Jer derved. Tror I det ikke endnu, vil I dog før eller senere engang komme til at sande det. I vil tvinges dertil. Vi vil ikke vedblivende finde os i den nuværende, „æreværdige Samfundsordning".

En Samfundsomvælter.

Alt af Naade.

En kendt københavnsk Forretningsmand giver sine Arbejdersker Sommerferie.

Tænk, hvilken ædel Handling!

Hvor god, hvor smuk, hvor menneskekærlig og hvor — snu beregnende.

Han opdager pludselig en Dag, at de Mennesker, der paa Grund af vor saa viselig indrettede Samfundsordning er hjemfaldne til at slide sig op i hans Tjeneste, ikke er saa kvikke, som det kunde være ønskeligt. De gaar og skranter, hoster en Smule, Ansigtsfarven er gul, Kinderne indfaldne, Energien er borte, og Arbejdet gaar trægt.

Han ser Ulempen derved og forstaar, at der maa bødes derpaa.

Saa faar han en Ide.

Ti Dages Rekreation! Ti Dage derude i den friske Landluft vil sikkert være af heldbringende Virkning.

Ideen realiseres. Kvinderne sendes paa Landophold for at samle Kræfter til fornyet Slid, og det store, maabende Folk betragter med Forundring den naadige Herre, der saa omsorgsfuld vaager over sine Undersaatters Liv og Sundhed. Den mavekrybende Presse prænter hans Navn med fede Typer, fremviser ham som den store Filantrop og skryder ud af Hjærtets Enfold: Gak I hen og gør ligesaa, da er det sociale Problem løst.

Og Arbejderskerne tager ydmygt takkende mod det gode Tilbud og ser i deres Udbytter kun den store Menneskeven.

Men Hovedpersonen i Komedien gnider sig fornøjet i Hænderne og ser med Tilfredshed paa sit Værk og Resultaterne deraf.

Hans Navn rosende omtalt i alle Landets Blade, en stærkt forøget Afsætning af hans Varer og et yderligere befæstnet godt Forhold mellem ham og hans Arbejdersker.

Et typisk Eksempel paa, hvad den storslaaede „Godgørenhed" bunder i.

Kan være, at Grunden til en saadan Handling engang imellem virkelig kan være en mere ærlig Følelse. Lad Ledemotiverne være hvad de vil, det vedkommer dog ikke Sagen.

Hvor vidt den smarte Geschäftsmand iscenesætter dette Narrespil med rent personlig Vinding for Øje, eller han virkelig er saa stor en Taabe, saa han mener at kunne bøde paa Samfundets Brøst ved slige filantropiske Foranstaltninger, er uden Betydning. Det eneste, der har Interesse, er at vide, hvorledes Godgørenheden bliver modtaget af dem, der er Genstand derfor.

Mener disse, at de staar i en Taknemlighedsgæld til deres Arbejdskøber, vil det kun bevirke, at de føler dem mere afhængige af ham og mindre i Stand til at kunne stille Krav om deres Rettigheder.

Men skulde de ti Dages Ophold derude i den friske Skovluft kunne give et lille Bidrag til, at disse Arbejdersker fik en bedre Forstaaelse af, hvorledes Livet k u n d e l e v e s og hvorledes det af nogle l e v e s, saaledes at de, efter at være komne tilbage bag Cigarfabrikkens stinkende Mure, saa Klassemodsætningerne i et grellere Lys end før, da har ogsaa denne "Godgørenhed" gjort sin Nytte.

Thi kun et aabent Blik for den sociale Uretfærdighed kan rejse det slumrende Proletariat til en frugtbringende Kamp mod det kapitalistiske Udbytningssystem.

A l f r e d N i e l s e n.

✠ ✠

Arbejder-Bevægelsen i Amerika.

Af *Bruno Schmütz.*

II.

„Americas Federation of Labors" er den ældste Arbejder-Bevægelse og tæller de fleste Medlemmer. Den svarer til „De samvirkende Fagforbund" hjemme og arbejder i samme Spor: Alliance med de politiske Goglere og Reformer til Arbejderne. Den er dog snart „en saga blott". Arbejderne ser i stigende Skarer, at de er „snydt og narret" af disse Førere, og vender sig nu mod „Industrial Workers of the World", *en Organisation med Revolutionen som Formaal og imod Politik og Reformer.* Jeg skal omtale denne senere.

„Det stærkeste Bolværk af Kapitalisme imod Socialisterne er Americas Federation of Labors" stod der fornylig i et revolutionært Blad. Løsningen er følgende, og passer parallelt med D. S. F. hjemme:

„A. F. of L." har organiseret Arbejderne i forskellige Fag i Stedet for som Helhed. Disse Fag har særskilte Priskuranter og Kontrakter med Kapitalisterne, saaledes, at hvis f. Eks. Murerne begynder Strejke, saa er Arbejdsmændene, Tømrerne, Kuskene og andre tilhørende Fag nødt til at fortsætte med Arbejdet og bliver paa den Maade *kontraktbundne Skruebrækkere.* To Kontrakter udløber nemlig ikke paa samme Tid. Derfor saa New York det Særsyn, at Sætterne paa Byens Blade strejkede, men Maskinpassernes, Korrekturlæsernes og Avisdrengenes Orkanisationer havde Kontrakter og maatte arbejde som *Skruebrækkere.* Det har sket mange Gange, at et af Fagene, som betjener Jærnbanerne, har gjort Strejke, mens de øvrige Fag arbejder væk. „Vi har Kontrakter og kan ikke holde op," erklærer de, og Følgen bliver, at det enkelte Fag taber Strejken. Det begynder nu at gaa op for Arbejderne i „A. F. of L." og denne Organisation taber i Styrke hver Dag.

Nær forbundet med „A. F. of L." er „Socialist Party". Dette er kobt af Kapitalisterne, og Ledernes Program er at naa den „socialistiske Stat" gennem Parlamentarismen!!! Arbejderne har dog set, at Politikerne brugte Parlamentarismen til at blive Topfigurer i den kapitalistiske Stat, og da denne Vej forekom Arbejderne for komisk, har disse nu dannet „Socialist Labor Party" med den Opgave at uddanne Arbejderne til at forstaa Klassekampen. Denne Organisation har sin Tilslutning fra „Industrial Workers of the World".

Det var en underlig Følelse, der betog mig, da jeg blev sat ind i Organisationen af „Industrial Workers of the World" (I. W. W.). Saa *var* det altsaa ikke Drøm. Det kunde, det skulde ske: *Frigørelsen.* Ikke Reformerne, ikke de smaa „Ben", ikke lidt bedre Vilkaar for en Tid og paa Bekostning af andre Slaver, men *Frigørelsen!* Styrtningen af det gamle *System.* Ja, saadan var det. Men jeg vil lade min Kammerat selv fortælle. Han er kun 24 Aar, men ikke des mindre Leder af Organisationen i Denver. Vi sad i et Lokale som vor „Læsestue" — ogsaa hvad Orden angik — og han fortalte:

„I. W. W." er kun to Aar gammel, men tæller allerede 30,000 Medlemmer over hele U. S. Vi organiserer os for den sociale Revolution. Den Dag, da vi naar tre Millioner, fordelte rundt i U. S. er vi stærke nok til at overtage Produktionen. Men vi savner nu saa stærkt Mænd, Agitatorer.

Kapitalisterne frygter os. De gør, hvad de kan, for at „grafte" Partiet og faa det ødelagt. De har deres Spioner heri og de véd, at den Dag, vi naar Styrken, vil blive deres Arbejdsdag. De har arresteret tre Ledere af Minearbejdernes Organisation, som staar paa samme Midler som vi og antagelig i Juni Maaned paa en Kongres vil gaa over til os. Disse tre Ledere: Moyer, Haywood og Pettsbom, sidder arresteret paa 14. Maaned. Vore Gadeagitatorer har de anholdt og de gør, hvad de kan for at modarbejde Bevægelsen.

Vi laver ingen Overenskomster. I Tilfælde af Strejke er der ingen af vore Medlemmer, der vil være Skruebrækkere indirekte. Hvis f. Eks. Lokomotivførerne nedlægger Arbejdet, vil Portører og Bagagemænd og Sporskiftere ikke arbejde for et Tog, ført af en Skruebrækker. Sæt, der bliver Strejke 40 Mil fra Denver. Kapitalisterne gaar til Anvisnings-Kontorerne her og faar Folk. *Vore Medlemmer vil ikke køre det Tog.* Sæt, der bliver Uroligheder paa andre Pladser og Militær er nødvendigt. *Ingen af vore Medlemmer vil løfte en Haand for at faa Transportationen sendt af Sted.*

Vi siger: Til Helvede med Politikerne, for de forkludrer og ødelægger Arbejderbevægelsen. Se *David de Lion.* Agitatoren for vor Bevægelse. Politikerne og Kapitalisterne frygter ham, og han bliver forfulgt fra California til Pennsylvania. De nægter ham Ordet paa Vælgermøder, fordi han taler imod Politikerne.

Vor Tid vil komme. Vi har agiteret Colorado og de vestlige Stater op. Minearbejdernes store Organisation er parat til at gaa over til os, og vort Tal vil gaa 200,000 i Vejret. Der maa ske noget. Jeg gentager, at det eneste, vi arbejder for, er Revolutionen. Hvis vort Medlemsantal og vore uddannede Agitatorer bliver ved at stige i samme Forhold, vil vi i 1912 have 300,000 Arbejdere rede. Det er ikke nok til Revolutionen. Men vi kan ikke vente. De vil være utaalmodige efter at faa begyndt, og vi maa handle. Den Maade, vi er organiserede paa, er nok til at lamme og standse Arbejdet over U. S. med 300,000 Medlemmer, men det er for lidt til en Gennemførelse af Revolutionen."

— — —

Til Afsked faar jeg en Piece, indeholdende et Foredrag om „I. W. W."s Maal og Midler af Daniel de Lion. Taleren bygger sit Foredrag paa følgende Punkter:

„Der kan ikke være Fred, saa længe Savn og Lidelser findes imellem Millioner af Arbejdere, og de faa, som udgør den besiddende Klasse, har alle Verdens Produkter."

„Arbejderklassen og den besiddende Klasse har intet til Fælles."

„Sidst men ikke mindst: Imellem disse to Klasser maa være en Kamp, indtil alle Trællene kommer sammen paa den politiske*) saa vel som den økonomiske Mark og overtager og beholder alt, hvad de producerer gennem deres Arbejde, iværksat gennem *en økonomisk Organisation af Arbejderklassen uden Forbindelse med noget politisk Parti.***)

Længere frem i Pjecen hævder Taleren med U. S. Statistik som Bevis, at i 1860 frembragte Arbejderne i Amerika Værdier for 1,885,861,676 Dollars, men modtog i Arbejdsløn kun 378,878,966 Dollars eller 20 pCt. De 80 pCt. gik til Kapitalisterne, som ikke arbejdede!!

„Americas Federation of Labor"s fortæller, at den har hævet Arbejdernes Løn og Levevilkaar. — Løgn! Løgn! Arbejderne bliver udbyttet mere nu end før. Statistiken for 1900 — Statens officielle Statistik — viser, at Arbejderne frembragte Værdier for den enorme Sum af 13 Tusind Millioner, men Arbejdslønnen var kun 23 Hundrede Millioner eller *17 pCt.! Kapitalisterne tog de 83 pCt.!* Ubegribeligt, at der endnu er Arbejdere, der vil forsvare den bestaaende Samfundsordning, naar de ser disse Tal!

Taleren slutter med følgende:

„Forener eder! Forener eder økonomisk, paa det ene Fakta, at økonomisk Enighed er muligt —, paa Basis af Arbejderklassens Solidaritet, det eneste sikre Standpunkt, hvorfra politisk Sammenslutning kan paavirkes. Forener eder! Forener eder paa det økonomiske, det eneste, som er i Stand til at kæmpe for Arbejdernes Ret og med Magten til at udføre den. Forener eder til Generalstrejke mod Stemmekassen, overvind denne Kapitalismens politiske Røverborg, forener eder til Generalstrejke imod — eller hellere — General-Lock-outen af den kapitalistiske Klasse fra Industriens Mark, som den har holdt til nu. Forener eder til Arbejderklassens Frigørelse og for at frelse Civilisationen for en Katastrofe."

— ——

Den Dag, naar den kommer hjemme i Danmark, saa vil det være nødvendigt at sætte stærke Skodder for Vinduerne i Bredgade. — *Den Dag* vil det blive Alvor med Kampen „mod Kirke og Stat og Guldtyrranniet". — Giv Agt paa Signalet, naar det lyder Verden over. — Endnu er det kun Rustningerne, men Dagen vil komme, da det vil lyde: „Op til Kamp — —

Gid den maa finde os parate!

Under falsk Flag.

Som Motto staar der paa „Kristeligt Dagblad": Ikke ved Magt og ikke ved Styrke. . . ., og selve Ordet „kristeligt" fortolkes i Reglen derhen, at det er Betegnelsen paa Fred og Broderskab.

Naar et Blad og hele dens Læsekreds, der staar bagved og støtter det, stiller sig saaledes, hvor forargeligt er det da ikke, naar vi ser den skændige Agitation, et saadant Blad i den senere Tid har drevet for Forsvarssagen, Militarismen og Patriotismen.

Med en Kenders Sikkerhed og i en Form, der tydede paa, at det var noget, der laa indenfor den almene Bevidsthed, udtaler „Kristeligt(!) Dagblad": N a a r v i n u o m k o r t T i d s k a l h a v e e n F o l k e a f s t e m n i n g o v e r, h v o r v i d t v i s k a l b e h o l d e v o r t F o r s v a r e l l e r i k k e, saa gælder det for alle kristne Mennesker om, at stille sig paa den rette Side.

Derefter bringer Bladet et Par Artikel-

*) Her menes politiske Agitation for Idéen, hvad tydelig fremgaar af Pjecen. *Ikke* Stemmekvæ og Længe-leve-Brølere. Osv.

**) Udhævelsen af Oversætteren.

serier med Overskrifterne „Bør en Kristen forsvare sit Fædreland?“ og „Den hellige Fædrelandsfølelse!“ hvorigennem alle kristne opfordres til at støtte Forsvarssagen og lægge Hellighed ind i Fædrelandsfølelsen.

Men hvorfor i al Verden støtte Forsvarssagen, naar der ikke skal bruges Magt?

Og hvorledes kan et kristent(?) Menneske drive patriotisk Propaganda. Naar da deres Broderskab ikke længere end til Landets Grænser?

Svaret er i Grunden let. Sandheden er, at Magthaverne benytter sig af Kristendommens Maske for at bevare den værende Samfundsordning. Og de vil sikkert have Held med sig et Stykke Tid endnu.

— Vi fristes til at bruge Vilh. Becks Ord: Føj for Fanden!

Mich.

* *

Landarbejderliv.

—o—

„Der er et yndigt Land, det staar med brede Bøge“. Saaledes hedder det saa kønt om Landet, hvori vi lever. Det er en af de mange Sange, som vi i vor Skoletid har sunget til Fædrelandets Pris, Sange, som gaar ud paa at opelske Nationalisme og Patriatisme, og som tillige skal bringe Barnet den Tanke, at „her er (som det hedder) smukt at leve, tungt at dø.“

Naar vi ser ind over Markerne i denne Tid, hvor disse staar frodigst, saa maa det ogsaa indrømmes, at Poul Martin Møller havde Ret, naar han skrev: „Kvien staar i Græsset over Knæ. Her er nok til alle!“ Markens bugnende Vælde fortæller os derom, Statistikken siger det samme.

Men ser vi nøjere efter, opdager vi let, at paa Landet staar Køer og Heste i Rangklasse over Arbejderne. Kreaturerne fører et sandt Slaraffenliv i Forhold til os.

Her træller en fattig og nedtrykt Karl, fattig paa Ideer og uden Maal, trykket saaledes ned, at han sky ser op til Bonden, som tager Udbyttet af hans Slid, Markens bugnende Afgrøde.

Hvilke Muligheder slumrer der ikke hos denne Karl. Naar Aandsevnerne var vagt hos Brødrene Jorden over, saa vilde Samfundet blive hævet højt over det Niveau, paa hvilket det nu staar.

O, Landarbejder! Kunde du tænke, kunde du tale, fremsætte dine Tanker klart og fortælle — ja, raabe det ud — til dine Tusinder af Lidelsesfæller, saaledes at det gav Ekko blandt disse! Tænk, hvilket Skrig! Vi hører allerede Raabet: "Forbandet være I, som — fordi I blev født i Bondedet eller Herregaarden — benytter jer sociale Stilling til at trykke os, som er født i Hytterne, ned i Uvidenhed og Trældom. I tog os bort fra Skolen og ud paa eders Agre, hvor vi maatte døje Sommerens brændende Sol, Høstens haarde Slid og Efteraarets Ruskregn. Medens vi skulde nyde Barndommens Glæder og uddannes til gode Samfundsborgere, tog I os ud til Arbejde, der langt oversteg vore Kræfter, tvang os til at optræde som Konkurrent til vor egen Fa'r; og I tvang ham til at sætte sit kæreste, sit eget Barn ud i Bondens Varetægt, hvor der efter en lang, lang Arbejdsdag anvistes os et usselt, mørkt og koldt Soverum, fyldt med bandende Karle og syngende, letlevende Piger, der satte Præg paa Barnesindet. Generation efter Generation har levet saaledes. O, skrigende Uretfærdighed! Forbandet være I, som opretholder dette.“

Ja, saaledes lyder Raabet. Sproget mangler Ord til at udmaale Dybden af dette „Nederdrægtigheds-System“. Man tier og harmes. Men vi, som har været Genstand for denne Raahed paa de lyse Minders Bekostning, vi bør mindes dette, naar der køres frem med, at „sit Fædreland skylder man alt.“ Vi skylder det kun Had, et saa dybt og brændende, at vi, naar Patrioterne raaber op om „vort elskede Fædreland“, da vil svare: Vi kender det ikke.

Herfølge, Juni 1907.

Søren Hansen.

✠ ✠

En „Forbrydelse“.

Under de nuværende Samfundsforhold er en „Forbrydelse“ ensbetydende med at ophæve en af andre paa et tidligere Tidspunkt begaaet Forbrydelse.

Dette gælder ikke alene de enkeltes Angreb paa „Privatejendomsretten“, hvilket jo kun er en direkte tagen tilbage det, de besiddende har tilvendt sig af de „fælles Ejendele“. Ogsaa i andre Forhold møder vi samme Princip. Se f. Eks. „Nordentoft-Affæren“ i Thisted.

En Læge begaar den „Forbrydelse“ at skrive en „falsk“ Sessionsattest og fritager herved en Arbejder fra at blive Soldat.

Naar Militærtjenesten imidlertid kun gaar ud paa, at danne et Værn om den besiddende Klasse og benyttes til at slaa Arbejderklassens Retfærdighedskrav ned, saa er det en Forbrydelse mod en Arbejder, at han tvinges ind i en saadan Institution, og Nordentoft har kun ophævet denne Forbrydelse.

Frankrig.

De franske Fagforeninger tager ikke alene ivrigt Del i den antimilitaristiske Agitation, men ogsaa i den antipatriotiske. Paa Grubearbejdernes 15. Kongres i Amiens, blev der vedtaget følgende Resolution:

„Kongressen indser, at Militæret i enhver Strejke af Betydning er bleven benyttet af Undertrykkerne, og at Proletariatet i enhver evropæisk Konflikt, i enhver Krig mellem Nationerne, i enhver Kolonitvistighed altid er blevet narret. Arbejderne har ofret sig til Gavn for Udbytterklassen. Derfor billiger og anbefaler den 15. Kongres enhver antimilitaristisk og antipatriotisk Propaganda, idet den tillige betragter denne som det eneste Middel, der er i Stand til at tilbagevise Embedsjageriet indenfor Klasserne og Partierne.“

Herfølge

Afdelingen her afholdt Søndag d. 16. ds. et velbesøgt Friluftsmøde, hvor Forbundsformand Vilh. Melgaard holdt et udmærket, agitatorisk Foredrag. Han drog stærkt til Felts mod Kapitalismen og Militarismen. Ludv. Jeppesen, Formand for Afdeling V., talte derefter om Skolen og dens Opgaver, og paaviste de Uoverensstemmelser, der findes mellem Religion og Videnskab. Formanden for Afdelingen i Herfølge, talte til Slut og manede saavel By- som Landarbejder til *enig* Kamp mod det bestaaende Samfund. Overklassen rottede sig sammen og søgte samtidig at bringe Splittelse blandt Arbejderne. Det var netop den *socialistiske* Ungdomsbevægelses Formaal at forhindre, at dette ikke skete. — Tilsidst deklamerede V. Melgaard et Digt af A., C. Meyer.

S—n.

*

Til de unge

Af

Fyrst Krapotkin.

Oversat af R. H.

(Fortsat.)

IV.

Maaske vil du give tabt. Du ser ingen Vej til at komme ud af din elendige Tilstand, og du siger til dig selv: Hele Generationer har haft den samme Lod, og jeg, som intet kan ændre i denne Tilstand, jeg maa ogsaa finde mig i det. Lad mig da arbejde videre og forsøge at leve, saa godt jeg kan.

Godt! Men i dette Tilfælde vil Livet selv oplyse dig. En Dag kommer der en Krise, en af disse Kriser, som ikke længere er et forbigaaende Fænomen, som for en Tid siden, men en Krise, som ødelægger en hel Industri, som kaster Tusinder af Arbejdere ud i den bitreste Nød, som knuser hele Familier. Du kæmper som de andre mod denne Ulykke. Men du vil snart se, hvorledes din Kone, dit Barn, din Ven lidt efter lidt bukker under af Mangel, du vil se dem svinde hen lige for dine Øjne; af lutter Mangel paa Føde og Mangel paa Pleje dør de paa et elendigt Leje, medens Livet for de Rige ruller sine glade Bølger i den store Stads solbeskinnede Gader — uden at de ofrer en Tanke paa dem, som gaar til Grunde.

Da vil du forstaa, hvor oprørende dette Samfund er, du vil begynde at tænke paa Aarsagerne til denne Krise, din Undersøgelse vil gaa til Bunds i denne Afskyelighed, som udsætter Millioner af menneskelige Væsener for en haandfuld Lediggængeres begærlige Lyster. Da vil du forstaa, at Socialisterne har Ret, naar de siger, at det nuværende Samfund baade kan og maa omformes fra Grunden af.

En anden Gang, naar din Herre forsøger ved en ny Nedsættelse af Lønnen at presse nogle flere Øre ud af dig for at forøge sin Formue endnu mere, da vil du protestere; men han vil haanligt svare: „Gaa og spis Græs, hvis du ikke vil arbejde til den Pris, jeg byder“. Da vil du forstaa, at din Herre ikke alene forsøger at beklippe dig som et Faar, men at han ogsaa ser paa dig som et lavere Væsen, at han ikke er tilfreds med at holde dig i sine jernklør ved Lønsystemet, men at han ogsaa vil gøre dig til Slave i enhver Forstand. Da vil du enten krumme Ryg for ham, opgive din Menneskeværdighed og ende med at taale enhver tænkelig Ydmygelse. Eller Blodet vil stige dig til Hovedet, du vil gyse tilbage for det Svælg af moralsk Svaghed, du var lige ved at glide ned i. Du vil svare ham, og naar du arbejdsløs er kastet paa Gaden, da vil du forstaa, at Socialisterne har Ret, naar de siger: „Gør Oprør, rejs dig mod det økonomiske Slaveri, thi det er Aarsagen til alt Slaveri.“

Da vil du komme og stille dig i Socialisternes Rækker, sammen med dem vil du arbejde for den fuldstændige Afskaffelse af alt Slaveri — økonomisk, socialt og politisk.

Og en Dag vil du atter faa at høre om den unge vakre Pige, hvis raske Gang, hvis frimodige Øjne, hvis muntre Tale du saa ofte har beundret! Efter at have kæmpet haardt Aar efter Aar imod Nøden, forlod hun sin Fødeby for at rejse til Hovedstaden. Hun vidste godt, at Kampen for Tilværelsen vilde blive haard dér, men hun haabede dog at kunne tjene sit Brød paa en ærlig Maade.

Du ved nu, hvad hendes Skæbne blev.

En Søn af en eller anden Kapitalist gjorde Haneben til hende, hun lod sig forføre af hans vakre Ord og gav sig hen til ham med hele sin Ungdoms Lidenskab, kun for at blive forladt efter et Aars Forløb med et Barn i sine Arme. Hun tabte dog ikke Modet, men vedblev at kæmpe, men i Kampen mod Sult og kulde bukkede hun tilsidst under og endte sine Dage paa et eller andet Hospital, ingen ved hvorledes .....

Hvad vil du saa gøre?

Enten vil du skyde det ubehagelige Minde fra dig med en eller anden dum Frase: "Hun var ikke den første og vil ikke blive den sidste“, vil du sige, og en Aften vil du paa en Knejpe sammen med andre Bøller tilsøle hendes Minde med skidne Ord. Eller Mindet om hende vil røre dit Hjerte. Du vil opsøge den skændige Forfører og slynge ham hans Forbrydelse i Ansigtet. Du vil komme til at tænke paa Aarsagen til denne Historie, som gentager sig hver Dag, og du vil forstaa, at den aldrig vil ophøre at gøre sig gældende, saalænge Samfundet er

Ny Tids Annonceafdelings

Kontor & Ekspedition

Vesterfælledvej Nr. 54.

Ansvarsh. for Annonceafd. L. Jeppesen.

Læsere og Abonnenter!

anmodes om at gøre deres Indkøb hos de Handlende, der averterer i "Ny Tid", da de averterer for at støtte Bladet.

Annoncer!

modtages foruden af Annonceeksp. af Axel Jensen, Thorsgade 3, Thisted.

Forlov-elsesringe

Kontrollerede 14 og 18 Karats massive Guldringe fra Kr. 10 Parret.

Billige Guld- og Sølvvarer i rigt Udvalg.

Th. Herreborg,

27, Grønnegade 27.

Ene-Leverandør af Emblemer til S. U. F.

Specialist i Emblemer.

Borgerligt Bryllup

besørges billigst af

L. Jeppesen, Dybbølsgade 26, 2. S.

Træffes Hverdage Kl. 8—9 Fm. og 5—6 Eft.

Søndag Kl. 9—11 Fm.

Thisted.

A. S. F. NIELSEN

Skomager,

Østergade 11.

Bestilling paa haandsyet Fodtøj modtages.

Reparationer udføres.

Tillige bringes mit Lager af

Godt og pænt Fabriksfodtøj

i velvillig Erindring.

Thisted.

Hotel Danmark

bringes i velvillig Erindring.

Chr. Junker.

Thisted.

Christensens Barberstue

Vestergade,

anbefales.

Tabt 1000 Kr.

har De i Løbet af nogle Aar, hvis De ikke kan indse hvor **fordelagtigt** det er at gøre sit Indkøb af **Kravetøj, Cravats, Seler** og **Hatte** samt **Underbeklædning**

i

„FLIPPEN", Istedgade 128.

Ærbødigst

K. HINTZ.

Hos **Lycinka Hansen** paa Læsestuen, Murergade 3, faas

fuld Kost eller Middag

alene, **delvis vegetarisk.**

„Ny Tid"

er det bedste Annonceorgan for hvem der vil gøre sig bekendt blandt unge.

Annoncer maa være indleveret d. 10. og 25. i hver Maaned for at komme i det først udkommende Nr.

Skotøjsforretningen

Dybbølsgade 19,

anbefaler sig med **1ste Kl. Fodtøj.—**

Reparationer udføres.

Alt til billigste Priser.

Valdemar Petersen.

delt i to Lejre — paa den ene Side de Nødlidende, paa den anden de lade, de Nydende, med de fine Fracer og de dyriske Lyster. Du vil forstaa, at det er paa Tide, der bliver slaaet Bro over dette bundløse Svælg, og du vil stille dig under Socialismens Fane.

Fra Æventyrlandet.

II

Der vokser Slotte og Palær
med ranke Marmorsøjler
og Kammerherrenøgler
hver Kammerherre bær.

I de skønneste Egne af Landet ligger Slottene og de store Herregaarde.

Majestætisk isolerede fra den borgerlige Omverden ved Parker og Skove, staar de som Symboler fra alt det skimlede i Landet. Reaktion, Magtsyge, Hellighed har her et sandt Fristed. Alle disse Pragtbygninger, som ejes af ganske faa Individer, er betalt og bygget af Trællene i Riget.

Disse bor selv i meget usunde Værelser i store graa Kaserner eller usselige Smaarønner. For kun den, som var saa heldig at blive født i Dagdrivernes Rækker, er værdig til at disponere over et helt Slot.

Nogle Slotte er kun Sommerboliger for prinselige Personer og Midlerne til dem er skaffet til Veje fra en uhyre Maade, som aabenbarer en ny Side af en Del Indbyggeres Væsen; nemlig Trangen til at kæle for Fornemhed og Rigdom.

Naar Pengene ikke kan skaffes ad „ordinær" Vej gennem Landets Ting, skænker Beboerne paa paagældende Egn, hvor Prinsen helst vil bo, ham et fikst lille Slot, som Tegn paa undersaatlig Troskab. Dette er et kønt Træk fra Folkelivet, som i høj Grad vidner om Forstaaelsen af Bolignøden i Landet.

Med Palæerne og Slottene følger altid et Stykke levende Inventar — Kammertjeneren. Dette Væsen har en sikker Evne til at omgaas høje Personer uden at støde an mod det vedtægtsmæssige, og derfor dæmrer der i hans loyale Hjerne Drømme om at naa højere op paa Rangstigen. Og hvis han er rigtig flink og fersk naar han sikkert en Gang at hæve sig over den almindelige Hob. Thi naar en Hund er taknemlig over et lille Ben, bliver den vild af Glæde over et større, og den bider aldrig sin Velgører. Og naar en Hund ikke kan bide, har man den i sin Magt og det skulde man jo helst.

Kammertjenere er Æventyrlandets krybende Hunde.

Hans Laursen.

Socialistisk Ungdomsforbunds Kontor

og

„Ny Tid"s Redaktion og Ekspedition

er flyttet til

Todesgade Nr. 16 A, St. København N.

Socialistisk Ungdomsforening.

Aarhus. Formand: Aksel Schmidt, Aahuset.

Glostrup. Formand: Sofus Larsen, Kirkebergallé 8.

Helsingør. Formand: Max Andersen, Brøndstræde 34.

Herfølge. Formand: Søren Hansen, Herfølge pr. Køge.

Kastrup. Formand: F. Malming, „Rosendal".

København. Centralafdelingen, Formand: Finn Madsen. Læsestuen, Murergade 3.

Afdeling C. Formand: Robert Madsen, Fischersgade 4, 4. S.

Afdeling V. Formand: L. Jeppesen, Dybbølsgade 26.

Køge. Formand: Alfr. Larsen, Nørregade.

Samsø. Formand: Gyldenløve Hartmann, Tranebjerg.

Taastrup. Formand: Aksel J. Christiansen, Læsestuen, Akasiavej.

Thisted. Formand: Aksel Jensen, Adr.: G. P. Hyldahl, Havnen.

Vassingerød. Formand: J. P. Hansen, Adr.: Afholdshjemmet, Lynge Mark pr. Lillerød.

Socialistisk Ungdomsforbund, „Ny Tid"s Ekspedition og Redaktion, Todesgade 16 A St. Kbhvn. N.

„NY TID"

Socialistisk Ungdomsforbunds Organ, udkommer i firesidet Format den 1ste og 15de i hver Maaned.

Agitér for dets Udbredelse.

„Ny Tid" koster kun 35 Øre Kvartalet (Postpenge **iberegnet) og kan** bestilles paa alle Postkontorer. Forhandlere faar Rabat.

ENHVER SOLDAT

er gratis Abonnent paa „Ny Tid" ved selv at afhente det Todesgade Nr. 16 A, St.

KLAGER over Uregelmæssigheder ved Udbringelsen af „NY TID" bedes rettede til det Posthus, hvorfra Bladet udbæres.

Nytter en saadan Henvendelse ikke, skriv da til Ekspeditionen.

* *

Alle socialistische und anarkistische Blätter werden ersucht Tausch-Exemplare an „Ny Tid", Todesgade 16 A, St., Kopenhagen, zu senden.

Nous demandons à toutes les gazettes socialistes et anarchistes d'envoyer exemplaires d'échange à l'adresse: „Ny Tid", Todesgade 16 A, St., Copenhague.

All communications, exchanges etc. for „Ny Tid", are to be adressed to „Ny Tid", Todesgade 16 A, St., Copenhagen.

Udgivet af
Socialistisk Ungdomsforbund i Danmark.
Redaktion:
J. Back og *Mikkel Christensen* (sidstnævnte ansvarhavende).
Trykt hos C. Winther, Pustervig 6.